

NØVN

Føðingar

6. november fingu Eydna Lucia Nesá og Samson Nesá, Syðrugøta, eina dóttur. Hon var 52 cm long og vigaði 3400 gr.

7. november fingu Guðrið Danielsen og Ove Magnussen, Vestmanna, eina dóttur. Hon var 51 cm long og vigaði 3470 gr.

8. november fingu Elsa og Ken Johannesen, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 55 cm long og vigaði 4160 gr.

9. november fingur Annvør Hammer og Jóhannes Ó. Johannesen, Vestmanna, eina dóttur. Hon var 54 cm long og vigaði 3800 gr.

Tann 18. oktober bleiv Mikkjal stórieiggji til eina fittu gentu. Hon vigaði 4350 g og var 57 cm lang. Foreldrini eru Joan Eiðisgarð og Svend Poulsen, Argir.

Tann 26. oktober 2012 fekk Silja Maria ein lítubeiggja. Hann var 54 cm langur og vigaði 3330 gram. Foreldrini eru Bjørghild Nolsøe og Fróði Jacobsen, Tórshavn.

Minningarorð um abba mín ,
Símin Poulsen

Nú er tað longu eitt hálvt ár síðani tú fórt frá okkum, og saknurin er størri enn nakrantíð. Alt er so tómmt. Eg og omma hava eina mynd av tær í køkinum, so vit síggja teg hvønn dag, men tú manglar so nógv.

Eg sakni at sita í køkinum ella á tínum songarkantin og hoyra teg fortelja søgur og reypa. Tú dugdi so væl at fortelja og var altíð líka stuttligur, líkamikið hvussu illa stóð til. Eg sakni at hoyra tín sang og floyt í køkinum, og eg sakni at hoyra tína rødd og síggja títt smíl. Eg sá teg so at siga hvønn dag, og var ein dagur, har tað var for ringt verður at koma til Havnar, so tosaði eg við teg í telefon, tú vart so forvitin, so tú sms'aði og ringdi fleiri ferðir um dagin.

Eg elskaði at vera saman við tær. Vit høvdu eitt serligt band, ið ikki kann forklárast. Eg visti altíð, hvussu tú hevði tað og øvugt.

Vit gjørdur alt saman. Serliga minnst eg fiskitúrarnir á gomlu kai, biltúrarnir til Skálabotn hvønn sunnudag at keypa bomm, kaitúrarnir í Runavík, og tá tú vart havnararmeistari, og eg ikki tímdi at spæla við hini børnini, tí eg vildi heldur hjálpa abba at taka ímóti bátum, og omma var í dýrastu neyð, tí eg var so dreingjarlig. Eg minnst eisini

Tú vart altíð so stoltur av mær at eg hevði fingið HH prógv og nú eri undir útbúgving til sjúkrarøktarfrøðing og segði altíð at eg skuldi passa teg tá tú bleivst gamal.

Tey síðstu tvey árin vart tú meira á sjúkrahúsi enn heima. Eg var altíð hjá tær, hvønn dag og sat hjá tær um náttina tá tú vart heima og ikki hevði tað gott. Eg stóð so trygt við tína lið, sum tú altíð hevði staði við mína.

Tú skuldi niður at hava skurðviðgerð og tú vart so spentur tí so fór alt at blíva betri. Eg koyrði ommu til Vágar og slapp inn í ambulansan at mussa teg bei, men tá eg sá teg fara inn í flogfari visti eg at tað var seinastu ferð eg sá teg, sum tann abban tú hevði verði. Tú komst teg ongantíð eftir tað seinnu skurðviðgerðina, og tú vildi ikki at eg skuldi síggja teg soleiðis, men eg kom niður til tín og var hjá tær. Tú orkaði ikki meira, tú vildi bara sleppa heim til Jesus. Eg gloymi ongantíð tann dagin eg og omma góðtóku títt ynski um at doyggja og søgdu tær takk fyri alt og hvussu nógv vit elskaðu teg og at vit fóru at sakna teg. Tú svaraði sjálv takk, eg elski tykkum av øll-

Framhald á næstu síðu

Tøkk

Hjartaliga takk fyri sýnda samkenslu og hjálpsemi, tá kæra kona, mamma, vermamma og omma okkara

Ninna Johannesen
Argir

andaðist og varð jarðað.

Tøkk til Bergur Joensen og Derhard Jógvansson fyri góð og troystarrik orð. Tøkk til kirkjutænara, sangara, Róðrarneystið á Argjum og øll tykkum, sum á ymiskan hátt hjálptu til við ervinum. Ein serstøk tøkk til læknar og sjúkrarøktarfrøðingar á G4. Tøkk fyri vitjanir, telefonsamrøður og umsorgan. Tøkk fyri blómur, kransar og gávur til kirkjuna á Argjum. Tøkk til tykkum mongu, ið fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað her á fold.

Familjunnar vegna
Jason
Eydna, Arnbjørn, Petur og Maibritt